

Nekateri delajo pri vsem tem precej kisle in čemerne obraze. A morda so spali slabo ali so slabo kosili, kaj?

Sicer pa te Angležinje niso bile brž tako napačne, dasi grozno same svoje in redko-besedne.

V Šibeniku so me srečale na ulici in so me vprašale v precej gladki nemščini, če sem videl že stolno cerkev. Na odgovor, da ne, so mi lepo pokazale pot, kod naj

pisec — ki je mimogrede omenjeno prav dober potopisec, dasi včasih malo preobširen — v vsakem mestu cerkve. Ali prosim Vas, vsak tujec si ogleda v vsakem mestu tudi cerkve. In v teh južnih mestih, kaj pa hočete videti drugega? Saj ni ničesar! Ali boste šli v te umazane beznice in sedeli v njih par ur? Take opombe se mi zdé ali neumljivo enostranske ali pa čudno nepremišljene, torej nevredne resnega kritika.

MORJE PRI LOKRUMU.

grem. Imele so cicerona, jaz ne, zato sem se jim menda smilil.

Zvečer mi je pripovedovala ena na krovu, kake nevihte so imele na Sredozemskem morju. Ko sva govorila o naših krajih, me je zanimalo, da je „o“ vedno mehčala v „ö“. n. pr. Pöla.

Ne dolgo tega sem bral nekje kritiko o Lavtavžerjivi knjigi „Pri Jugoslovanih“. Gospodu kritiku ni po volji, da omenja poto-

Katedrala šibeniška ni samo veličastna, ampak tudi izredno zanimiva stavba. Stara cerkev je l. 1332. dne 19. junija pogorela. Sedanja so pričeli zidati l. 1443., a dokončali so jo zavljo pomanjkanja denarja šele l. 1536. Zato ni zidana v enotnem slogu. Beneška gotika se spaja že z renesanso. Kupola in streha, krita s svincem, sta remekdelo. Gotovo dela ta stavba čast dalmatinski arhitekturi.